

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A tűzifaellátás ügye*

Forrás:

Az Újság

Bp.
(Hely)

1920 XI 19
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Tárgy

662.6

Hely

Idő

"1920"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23.

A tűzifaellátás ügye.

(A hatóságok és a kereskedelem a faellátásról.)

November vége felé jár az idő és Budapesten minden ötvenedik, vagy talán századik háztartásnak van csak fája. A míg a hivatalok — jöhiszeműen és teive jóakarattal és jó szándékkal — intézkednek, addig vidáman burjánzik az uzsora, a melynek jó termő talaj a nehézkes és az étellel nem számoló hatósági rendszabály. Ezt a megállapítást mi sem bizonyítja jobban, mint az alábbi két nyilatkozat. Az egyik a hatóság, a másik a legális kereskedelem álláspontját tükröztető vissza.

Purebl Győző dr. tanácsnok, a közgazdasági ügyosztály vezetője, a faellátásról a következőket mondotta munkatársunknak:

— Én úgy látom, hogy a helyzet most már javul. A kormánybiztos huzamosabb időn át való leszállításra ezer vagon fát becsátott rendelkezésünkre, azonfelül még napi két vagon fát kapunk és kilátásba helyezett még egyéb ellátást is. Könnyíti a helyzetet az is, hogy sokan maguk vaggontételekben hozainak fát, a mit három-négy család között osztanak fel. Különben pedig a közel jövőben olyan intézkedések fognak történni, a melyek nagymértékben javítanak a helyzeten. — Az importfa ügyében úgy áll a dolog, hogy a szállításra jogosult szindikátus a csöhekkel teljesen letárgyalta a kérdést, a fa már szállításra készen áll, s minthogy az államvasutak részéről a legnagyobb előzékenység nyilvánul meg, jövő szerdán és csütörtökön néhány vonat már el is indul. Ez a fa — úgy lehet — még a jövő hét folyamán kiosztásra is kerül és ára valószínűleg kevesebb lesz, mint a kiskereskedők részéről most szedett 245 korona. A mostan kapható importfa azért ilyen drága, mert a kiskereskedői szindikátusa — a szokol magas árfolyama miatt — drágán vásárelt. — Hogy a szénnel mi lesz, erre vonatkozóan — sajnos — most nem tudok nyilatkozni, de a főváros minden tőle telhető elkövet hogy a szénellátás terén is javulás álljon be.

A tanácsnok urnak ezzel az optimizmusával

szemben áll az alábbi nyilatkozat, a melyet egy tűzifaanyagkereskedő tett előttünk: hazinyomda 1920

— Faellátásról Budapesten egyáltalán beszélni sem lehet, mert az nincsen. Olyan minimális az, hogy a szükségletnek alig századrészt fedezzi. A helyföldi forgalomban, sajnos, a termelő és a legális kereskedelem között megszűnt a forgalom. A termelő, csak hogy magasabb árat érhessen el, titokban a zugkereskedőnek adja el a fát és a legális kereskedelem az elpusztulással küzd. Az importfa szállítására alakult szindikátus az általa behozott mennyiségnek csupán 30%-át engedi át Budapestnek, a többi az államvasut és a vidék szükségletének kielégítésére szolgál. Ez a 30% április végéig körülbelül ezeröttszáz vaggont, vagyis havonta 300—400 vaggont jelent, holott Budapest napi szükséglete ma kétszáz vagon, úgy hogy a szindikátus által hozott mennyiség számba sem jön. A helyzetből csak egy kivezető út van: tegyék szabaddá a fát. A legális kereskedelem ma nyomorog és küzd, óriási költséggel tartja fenn az üzemet és nem kap fát, pedig állítom, hogy szabadforgalom esetén nem lesz drágább a fa, mint mostan az importfa. Sőt lehet, hogy olcsóbb lesz, különösen ha a szokol mai árfolyama lecsökken. Ha az állam a termelőkkel szemben megjavítja az árat és ezeknek nem kell titokban a zugkereskedőkkel összeállaniok, akkor a mai helyzet lényegesen megjavul, mert a legális kereskedelem tisztességes konkurrencziájával nem vehetik föl a versenyt a kis sakálok, a kik ma grasszálnak és 300 koronás áron adnak tul a fán. Arról nem is beszélék, hogy a legális kereskedelem ellenőrzése a hatóságok részéről sokkal könnyebb, mint a zugkereskedelemé. Tegyék szabaddá a fát, léptessenek életbe megfelelő ellenőrzést és Budapesten lesz fa elég.

Ime, így fest a helyzet a kétféle megvilágításban. Nem a mi feladatunk, hogy eldöntsük, kinek van igaza? Csak azt látjuk, hogy a háztartások fa nélkül állanak és azt érezzük, hogy a helyzetet sürgősen javítani kell. Ezt meg is kell tenniök azoknak, a kiknek ez feladatuk és a kiknek hatalmuk is van hozzá, mert így, a hogyan van, nem maradhat a dolog.